

og andre, som de foreslåede skønspregede regler og den deraf følgende bureaukratisering af godtgørelsesordningen giver anledning til.«

Det må da være forholdsvis klar tale, også for en skatteminister. Det må da stå fuldstændig lysende klart, at de her mennesker, som rent faktisk skal sidde og være skatteydernes hjælpere i denne her sag, siger, at det er fuldstændig forkasteligt, at man fremsætter det her forslag.

De kører videre med også at erindre om, at ministerens eget parti og den daværende regering nedsatte et udvalg, der skulle behandle alle de her spørgsmål grundigt, hvor man skulle gennemgå, hvordan man kunne lave den bedst mulige omkostningsgodtgørelse, og hvor også skatteministerens parti på det tidspunkt fik mulighed for rent faktisk at indsætte en repræsentant i det her udvalg, som kom frem med en betænkning og i enighed kom med et forslag til, hvordan man skulle lave en omkostningsgodtgørelsesordning, sådan som den fungerer i dag. I enighed – i enighed fremsatte man de her ting.

KL. 14.40

På trods af de her betæneligheder, på trods af at der fra alle mulige sider blev advaret imod det, sidder ministeren det totalt overhørig, og det er fuldstændig uklart, hvordan det skal komme til at fungere.

Så kan jeg sige, at det ikke kun er Advokatrådet, der er kommet på denne her tanke. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer – og jeg skal igen gentage, at det heller ikke er en del af den socialdemokratiske bevægelse, det vil jeg godt understrege – skriver, at de betæneligheder ved fuld omkostningsgodtgørelse, som er fremført i betænkningen fra det daværende udvalg, som lavede de her ting, bekræftes af foreningen i forbindelse med gennemgangen af nærværende lovforslag, og at forskellen mellem en tabt og en vunden sag i mange tilfælde er så hårfn, at en forskel i omkostningsgodtgørelsen virker urimelig.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer finder derfor, at det foreslåede system er alt for resourcekrævende både for skatteydere, rådgivere og skattemyndigheder og rummer så store retssikkerhedsmæssige tilbageskridt, at der bør ske væsentlige ændringer i lovforslaget, for at retssikkerheden ikke skal lide skade.

Det er vel også forholdsvis klar skrift, må jeg sige til skatteministeren. Og til det har vi kun fået nogle svar, der går mumble-bumle i en eller anden retning, uden at det på nogen som helst måde bliver klart, hvordan retssikkerheden bli-

ver håndhævet i forbindelse med det her forslag.

Så er der sket det pudsige, at skatteministeren åbenbart har fået læst dele af det her forslag, og så er der stillet et ændringsforslag. Det går ud på, at den mulighed, der lå i forslaget for at gå ind og prøve at sikre, at der ikke sker honoraroppustning, det, at folk skulle indsende et overslag over det her, har man så også på baggrund af alle de høringssvar, der er kommet ind, fundet ud af er fuldstændig umuligt at administrere, at det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, og så har man fjernet det. Men så står man jo med et uløst problem, for hvordan vil man nu sikre, at der ikke sker en honoraroppustning? Hvordan vil man nu sikre, at man ikke lige pludselig får et stort tagselvbord med hensyn til de her ting?

Jeg skal prøve også at nævne til skatteministerens almindelige oplysning, at det i de her høringssvar, som er blevet indgivet, gang på gang bliver understreget, at det her ikke drejer sig om den lille mand. Det er meget, meget, meget, meget få sager, hvor det drejer sig om den lille mand. Det her drejer sig om selskaber og virksomheder, og det drejer sig om nogle mennesker, som udmærket godt er i stand til at betale selv, og som rent faktisk ikke på nogen som helst måde har efterspurgt lige præcis den her vare.

Kunne skatteministeren derfor ikke i det mindste komme op og forklare os andre, hvordan man, nu hvor man har fjernet det oprindelige forslag om, at man vil prøve at styre spørgsmålet omkring overslag, at man vil prøve at styre honoraroppustningen, skal sikre det? Det kunne i hvert fald være hjælpsomt for debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, gav udmærkede eksempler på, at det, vi gør, hvis eller når Folketinget vedtager det her lovforslag, ikke er noget, vi ved, hvad virkningerne vil være af.

Diskussionen har jo foregået i mange år, og det ekspertudvalg, der blev nedsat, nåede frem til noget i enighed. Det var så det, som vi var et flertal i Folketinget, der på det tidspunkt sagde ville være i orden, og der er ikke andet end et enkelt eller to eksempler på, at man kan sige, at der har været noget, hvor man i forhold til offentligheden med henblik på retssikkerheden